

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1774/2025-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, a po prijedlogu višeg sudskog savjetnika Lordana Čošića, u pravnoj stvari tužitelja Filipa Bručića iz Zagreba, Družilovečka 3, OIB: 22538663311, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Čturić, odvjetnik u Zagrebu, Trg Marka Marulića 13, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. svibnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno i zamjenice punomoćnika tužitelja Mie Mikulić, odvjetničke vježbenice, te punomoćnice tuženika Marte Radanović, zaposlenice, dana 1. srpnja 2026. godine objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, platiti tužitelju Filipu Bručiću iz Zagreba, Družilovečka 3, OIB: 22538663311, daljnji iznos naknade neimovinske i imovinske štete od 2.255,00 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od 1.620,00 eura teku od 2. kolovoza 2025. do isplate, na iznos od 380,00 eura od 1. srpnja 2026. do isplate, te na iznos od 255,00 eura od 7. ožujka 2025. do isplate, i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva tužitelja za naknadom zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade imovinske štete od 380,00 eura tekućih od 2. kolovoza 2025. do 30. lipnja 2026.

III. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.987,50 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od 1. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troška parničnog postupka u preostalom iznosu od 62,50 eura, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. srpnja 2026. do isplate.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka u iznosu od 100,00 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj Filip Bručić u tužbi od 2. listopada 2025. u bitnome navodi da je dana 1. veljače 2025. u Zagrebu na adresi V. Filakovca 17 stradao kao zaposlenik Nastavnog zavoda za Hitnu medicinu Grada Zagreba. Do nezgode je došlo za vrijeme redovitog radnog vremena, na način da je tužitelj prilikom prenošenja pacijenta na kardijalnoj stolici po stepenicama pao i zadobio ozljede opisane u medicinskoj dokumentaciji. Poslodavac tužitelja je u vrijeme štetnog događaja s tuženikom imao zaključenu policu osiguranja od odgovornosti za svoje djelatnike br. 078700116029. Tužitelj navodi da je sukladno čl. 7. st. 3. Zakona o radu poslodavac dužan osigurati radniku uvjete za rad na siguran način, te da je sukladno čl. 111. Zakona o radu za štetu nastalu radniku na radu ili u svezi s radom poslodavac dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznoga prava, dok prema odredbi čl. 25. Zakona o zaštiti na radu poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti. Tužitelju je nakon ozljede hitna medicinska pomoć pružena u KBC-u Zagreb, te mu je nakon ozljede zaostao ožiljak na koljenu. Tužitelj navodi da je zbog nemogućnosti pravodobnog liječenja u sustavu HZZO-a potražio liječničku pomoć u privatnim zdravstvenim ustanovama, te potražuje troškove liječenja. Slijedom navedenoga tužitelj uslijed pretrpljene ozljede potražuje naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i naknadu imovinske štete za tuđu pomoć i njegu u ukupnom iznosu od 4.300,00 eura, te naknadu troškova liječenja u iznosu od 255,00 eura, sveukupno 4.555,00 eura. Tužitelj se u mirnom postupku 1. kolovoza 2025. odštetnim zahtjevom obratio tuženiku, koji mu je na ime naknade štete isplatio nesporni iznos od 2.300,00 eura, od kojih se 2.240,00 eura odnosi na naknadu neimovinske štete, a iznos od 60,00 eura na naknadu imovinske štete za tuđu pomoć i njegu. Slijedom navedenoga tužitelj potražuje daljnji iznos naknade neimovinske i imovinske štete u iznosu od 2.000,00 eura, te naknadu troškova liječenja u iznosu od 255,00 eura, ukupno 2.255,00 eura. Tužitelj potražuje i zakonske zatezne kamate na zatraženi iznos naknade neimovinske i imovinske štete od 2.000,00 eura, tekuće od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva tj. od 2. kolovoza 2025. pa do isplate, te zakonske zatezne kamate na naknadu troškova liječenja od 255,00 eura, od dana nakon dana plaćanja računa, tj. od 7. ožujka 2025. do isplate. Tužitelj je po provedenom medicinskom vještačenju podneskom od 20. veljače 2026. konačno specificirao tužbeni zahtjev na način da potražuje kao u tužbi, sveukupan iznos od 4.555,00 eura, umanjeno za isplaćenih 2.300,00 eura, daljnjih 2.255,00 eura, zajedno sa zateznim kamatama koje na iznos od 2.000,00 eura teku od 2. kolovoza 2025. do isplate, a na iznos od 255,00 eura od 7. ožujka 2025. do isplate, sve uz naknadu parničnog troška tužitelju.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje pasivnu legitimaciju jer je poslodavac tužitelja Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba osigurao svoju

odgovornost iz obavljanja djelatnosti kod tuženika policom osiguranja broj 078700116029 važećom od 1. studenoga 2024. godine do 1. studenoga 2025. koja uključuje i osiguranje radnika od posljedica nesretnog slučaja odnosno nezgode. Tuženik navodi da se u vezi s predmetnim štetnim događajem tužitelj obratio tuženiku sa odštetnim zahtjevom, te je tuženik u mirnom postupku tužitelju isplatio iznos od 2.300,00 eura na ime naknade neimovinske i imovinske štete. Tuženik ističe da se radi o ozljedi manjeg intenziteta, te s obzirom na izvršenu isplatu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva preko plaćenog iznosa jer smatra da je isti previsoko postavljen, te osporava i obvezu plaćanja zateznih kamata. Tuženik ističe da iz medicinske dokumentacije proizlazi da je tužitelj već imao sličnu ozljedu par mjeseci ranije, te da je potrebno razlučiti eventualne tegobe nastale kod tužitelja u ovom postupku od štetnih posljedica nastalih prethodnim ozljedama. Slijedom svega navedenoga tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, te naknaditi tuženiku parnični trošak.

3. Tijekom postupka izvedeni su sljedeći dokazi: izvršen je uvid u prijavu ozljede na radu (str. 6-9 spisa), u medicinsku dokumentaciju tužitelja (str. 10-23 spisa), fotografiju naruženja (str. 24 spisa), račun Specijalne bolnice Arithera od 6. ožujka 2025. (str. 25 spisa), račun Poliklinike Dijagnostika 2000 od 6. ožujka 2025. (str. 26 spisa), e-mail i odštetni zahtjev tužitelja od 1. kolovoza 2025. (str. 10-11 spisa), Dopunske uvjete za kombinirano kolektivno osiguranje radnika od posljedica nesretnog slučaja (nezgode) tuženika (str. 35-36 spisa), Privitak polici osiguranja tuženika broj 078700116029 (str. 37-38 spisa), Policu osiguranja osoba od posljedica nesretnog slučaja (nezgode) broj 217700026832 sa Općim uvjetima osiguranja (str. 39-51 spisa), izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Jakši Filipoviću Čuguri specijalistu kirurgu, o čemu u spisu prileži pisani Nalaz i mišljenje od 18. siječnja 2026. i 20. siječnja 2026. (str. 65-67, str. 69-71 spisa), pisana očitovanja sudskog vještaka od 2. veljače 2026. (str. 77 spisa), od 16. veljače 2026. (str. 87 spisa), od 2. travnja 2024. (str. 99 spisa). Na ročištu glavne rasprave 15. svibnja 2026. (str. 51-52 spisa), saslušan je sudski vještak dr. Jakša Filipović Čugura (str. 103-105 spisa) te tužitelj u svojstvu parnične stranke (str. 106-107 spisa), izvršen je uvid u izvornike medicinske dokumentacije tužitelja i u izvornik prijave ozljede na radu (str. 107 spisa), te je izvršen uvid u sudsku praksu i u ostalu dokumentaciju koje prileži spisu.

4. Sud je u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP), na temelju svih izvedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan iz sljedećih razloga.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja kao radnika osiguranika tuženika za naknadom imovinske i neimovinske štete uslijed ozljede na radu koju je tužitelj kao zaposlenik osiguranika tuženika pretrpio dana 1. veljače 2025.

6. U postupku nije sporno da je tužitelj Filip Bručić u trenutku štetnog događaja, 1. veljače 2025. zaposlen kod poslodavca Nastavni zavod za javno zdravstvo Grada Zagreba na radnom mjestu vozača, te da je do štetnog događaja došlo za vrijeme radnog vremena, u obavljanju redovnih radnih zadataka. Nije

sporna pasivna legitimacija tuženika, odnosno da poslodavac tužitelja kod tuženika na dan štetnog događaja ima sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti broj 078700116029 koja uključuje i osiguranje odgovornosti prema djelatnicima. Nije sporno da je tužitelj tuženiku podnio odštetni zahtjev 1. kolovoza 2025., te da je tuženik tužitelju isplatio iznos naknade neimovinske i imovinske štete uzrokovane štetnim događajem u visini od 2.300,00 eura. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva preko nesporno isplaćenog iznosa, te tijek zatezne kamate.

7. Spisu prileži Privitak police osiguranja broj 078700116029 Croatia osiguranja d.d., ovdje tuženika, od 28. listopada 2024. (str. 37-38 spisa), kojom je osiguran poslodavac tužitelja Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba. Predmet osiguranja je izvanugovorna odgovornost prema vlastitim djelatnicima s limitom do 133.000,00 eura.

8. Iz prijave ozljede na radu od 10. veljače 2025. (str. 6-9 spisa) proizlazi da je tužitelj Filip Bručić, kao zaposlenik Nastavnog zavoda za hitnu medicinu Grada Zagreba, Heinzelova 88, Zagreb, dana 1. veljače 2025. u okviru radnog vremena, koje je taj dan bilo od 08,00 do 20,00 sati, oko 18,20 sati, na adresi V. Filakovca 17, Zagreb, pretrpio ozljedu na radu prilikom nošenja pacijenta na kardijalnoj stolici po stepenicama. Tužitelju je hitna medicinska pomoć pružena u KBC Rebro, gdje mu je utvrđena ozljeda Laesiones cruris, superficiales ceterae.

9. Temeljem podataka koji su navedeni u prijavi o ozljedi na radu, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje je priznao tužiteljevu ozljedu ozljedom na radu i to ovjerom tiskanice prijave o ozljedi na radu, sukladno čl. 129. st. 1 Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine" broj: 80/13, 137/13 i 98/19) kojim je propisano da o priznavanju ozljede na radu, Zavod odlučuje u pravilu bez donošenja pisanog rješenja, ovjerom tiskanice prijave o ozljedi na radu, odnosno profesionalne bolesti. Iz navedenog proizlazi da je Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje tužitelju priznao ozljedu od 1. veljače 2025. kao ozljedu na radu dana 10. ožujka 2025., a protiv navedene odluke bila je dopuštena žalba Direkciji Zavoda u roku od 15 dana od dana primitka ovjerene tiskanice prijave o ozljedi na radu, što je vidljivo iz prijave (str. 6-9 spisa). Tuženik nije dostavio u spis dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da je protiv navedenog rješenja podnio žalbu, niti je to tvrdio tijekom postupka, slijedom čega je rješenje HZZO-a postalo pravomoćno. Pitanje je li ozljeda koju je tužitelj zadobio 1. veljače 2025. ozljeda na radu, predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku u smislu čl. 12. st. 1. ZPP-a. S obzirom da je o tom pitanju nadležno tijelo (HZZO) donijelo odluku, sud je vezan pravomoćnom odlukom donesenom od strane HZZO-a u upravnom postupku.

10. Svu priloženu dokumentaciju sud je ocijenio vjerodostojnom, uključujući citiranu policu osiguranja i prijavu ozljede radu s priložima, kao i medicinsku dokumentaciju tužitelja, s obzirom da je tužitelj na ročištu 15. svibnja 2026. priložio izvornike medicinske dokumentacije koja prileži na str. 10., 11., 12., 13., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 25., i 26. spisa te izvornik prijave ozljede na radu (str. 107 spisa), te je utvrđena istovjetnost preslika medicinske dokumentacije i prijave ozljede na radu sa izvornicima.

11. Radi utvrđivanja težine ozljeda tužitelja nastalih u predmetnom štetnom događaju te uzročno posljedične veze između štetnog događaja i ozljeda kod tužitelja sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Jakši Filipoviću Čuguri, specijalistu kirurgije, koji je podnescima od 18. siječnja 2026. i 20. siječnja 2026. dostavio svoj pisani nalaz i mišljenje (str. 65–67, str. 69-71 spisa). Sudski vještak je na temelju osobnog pregleda tužitelja te uvida u priloženu medicinsku dokumentaciju i zdravstveni karton tužitelja utvrdio da je tužitelj 1. veljače 2025. stradao u nesreći kako je opisano u tužbi i tom prilikom zadobio ozljedu natučena desnog koljena. Sudski vještak zaključuje da su se ozljede koje je tužitelj zadobio u štetnom događaju mogle dogoditi u dinamici ozljeđivanja, što predstavlja uzročno posljedičnu vezu sa štetnim događajem. Sudski vještak navodi da kod tužitelja po provedenom liječenju nisu zaostale trajne posljedice, no tužitelj je uslijed predmetne ozljede trpio fizičke bolove i to bol jakog intenziteta u trajanju od 1 dan, srednjeg intenziteta 7 dana i manjeg intenziteta 75 dana kumulativno, a trpio je strah, i to primarni strah jačeg intenziteta koji je bio kratkotrajan, a zatim sekundarni strah, koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda, i to jačeg intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 5 dana, dok se potom nastavlja stanje tzv. kasnog straha u vidu bojznosti i zabrinutosti u trajanju od 65 dana kumulativno. Liječenje tužitelja završeno je 22. srpnja 2025., a zdravstveni karton tužitelja u razdoblju od 6. listopada 2011. do 20. siječnja 2026. ne pokazuje osobitosti za predmetni štetni događaj. Tuđa pomoć i njega tužitelju je bila potrebna 2 sata dnevno kroz 55 dana kumulativno, a naruženje postoji u lakom stupnju, te nalazu i mišljenju prileži fotografija desnog koljena tužitelja na kojoj je vidljiv ožiljak kružnog oblika tamnije pigmentacije od okolne kože.

12. Tuženik u podnesku od 30. siječnja 2026. prigovara nalazu i mišljenju sudskog vještaka u dijelu u kojem određuje ocjenu tuđe pomoći i njege smatrajući je previsoko određenom, a s obzirom da se radi o lakšoj tjelesnoj ozljedi, stoga smatra da je nelogično da je tužitelju bilo potrebno čak 55 dana tuđe pomoći i njege, te predlaže da se vještak dodatno očituje na tu okolnost. Tuženik također prigovara predmetnom nalazu i mišljenju u dijelu ocjene naruženja u lakom stupnju jer smatra da kod tužitelja prema medicinskoj dokumentaciji nije bilo naruženja.

13. Sudski vještak se pisano očitovao na istaknute prigovore tuženika u pisanom očitovanju od 2. veljače 2026. u kojem navodi da je kod tužitelja provedeno liječenje do 22. srpnja 2025. u trajanju od ukupno 5 mjeseci, da je u cijelom tom razdoblju provedeno aktivno liječenje, te da nema trajnih posljedica, ali je potrebno valorizirati vremensko trajanje liječenja, dok je naruženje prikazano na fotografiji koja ja sastavni dio nalaza i mišljenja.

14. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, s tim da je u podnesku od 9. veljače 2026. predložio da se vještaka pozove na dopunu nalaza i mišljenja na način da se isti očituje o opravdanosti troškova liječenja nastalih tužitelju. U podnesku od 20. veljače 2026. tužitelj je naveo da nema primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka te je uredio tužbeni zahtjev u skladu sa medicinskim vještačenjem.

15. Tuženik se u podnesku od 10. veljače 2026. očitovao na pisano očitovanje vještaka od 2. veljače 2026. navodeći da se u cijelosti protivi nalazu i mišljenju s obzirom da nije izrađeno sukladno pravilima znanosti i struke. Tuženik navodi da

se vještak uopće nije očitovao na tuženikove prigovore u odnosu na prekomjerno određenu potrebu za tuđom pomoći i njegom. Dodatno tuženik spori tvrdnju o postojanju naruženosti kod tužitelja te se protivi vještakovom upućivanju na fotografiju u sklopu nalaza i mišljenja.

16. Sudski vještak se u očitovanju od 16. veljače 2026. pisano očitovao na prigovore tuženika iz podneska od 10. veljače 2026. ponavljajući u bitnome navode iz očitovanja od 2. veljače 2026. da je kod tužitelja provedeno liječenje od pet mjeseci, da nije bilo trajnih posljedica te da je potrebno valorizirati vrijeme trajanja liječenja. U odnosu na naruženje tužitelja nastalo u štetnom događaju, sudski vještak navodi da je isto prikazano na fotografiji kao sastavni dio nalaza i mišljenja, iz kojeg je vidljivo da je kod tužitelja postojala ekzorijacija ispod desnog koljena koja se navodi i u medicinskoj dokumentaciji. U odnosu na opravdanost troškova liječenja tužitelja u privatnim ustanovama sudski vještak navodi da su se pregled i MR (magnetna rezonanca) desnog koljena mogli napraviti i u sustavu HZZO-a, s tim da je kod magnetne rezonance pitanje liste čekanja.

17. Na ročištu glavne rasprave 15. svibnja 2026. saslušan je sudski vještak dr. Jakša Filipović Čugura (str. 103 – 105) koji tom prilikom u odnosu na prigovore tuženika na ocjenu potrebe pružanja tuđe pomoći i njege navodi da je liječenje tužitelja ukupno trajalo pet mjeseci. Ako se taj period medicinski razdvoji onda postoji prva faza akutne bolnosti i mirovanja, a zatim fizikalna terapija koja je provedena u dva ciklusa, što navedene postupke samo po sebi čini najmanje u trajanju od 40 do 45 dana. Sudski vještak stoga zaključuje da je ocjena tuđe pomoći izrazito objektivno postavljena. U odnosu na prigovore tuženika na ocjenu naruženosti tužitelja uslijed predmetne ozljede sudski vještak navodi da se radi o oguljotini sa vanjske strane desnog koljena, nepravilnog oblika u dijametru od 3 cm, a što je prikazano i na fotografiji koja je sastavni dio nalaza i mišljenja. Navedena oguljotina navodi se i u medicinskoj dokumentaciji tužitelja. Sudski vještak navodi da je navedenu fotografiju osobno fotografirao prilikom pregleda tužitelja i priložio je nalazu i mišljenju. U odnosu na prigovore tužitelja na ocjenu opravdanosti računa za privatno liječenje tužitelja sudski vještak navodi da se navedeni medicinski postupci mogu napraviti u sustavu HZZO-a, međutim pitanje je liste čekanja. Sudski vještak naglašava da liječenje uvijek daje najbolje rezultate ako je u kontinuitetu te s obzirom na navedeno smatra da je tužitelj imao pravo navedene postupke odraditi privatno, ako su postojale duže liste čekanja, a koliko mu je poznata takve liste čekanja postoje za fizikalnu terapiju i za magnetnu rezonancu. Sudski vještak navodi da je uvidom u osobni zdravstveni karton tužitelja utvrdio da nije bilo ranijih ozljeda desne noge kod tužitelja te dodaje da postoji izravna uzročno posljedična veza između štetnog događaja od 1. veljače 2025. odnosno pada tužitelja po stepenicama i opisanih ozljeda kod tužitelja. Sudski vještak stoga u cijelosti ostaje kod danog nalaza i mišljenja od 18. siječnja 2026. i 20. siječnja 2026. U odnosu na opisanu oguljotinu kod tužitelja i ekzorijaciju na desnom koljenu sudski vještak navodi da se radi o istoj stvari odnosno o različitim nazivima za istu stvar, te dodaje da oguljotina ostavlja ožiljak u slučaju dubljeg zahvaćanja debljine kože što je u predmetnom štetnom događaju slučaj. U odnosu na navode u medicinskoj dokumentaciji tužitelja o distorziji desnog koljena u kolovozu 2024. godine, a na koju se nije referirao u pisanom nalazu i mišljenju, sudski vještak navodi da je vidljivo u nalazu da na desnom koljenu ne postoje trajne posljedice te stoga nije bilo potrebno analizirati

eventualne funkcionalne deficite. Ovdje se radi o ozljedama desnog koljena, ne baš sličnog mehanizma, ali reverzibilnog tipa bez trajnih posljedica. Dakle radi se o ozljedama koje su liječene i koje nisu izazvale nikakav funkcionalni deficit. Slijedom navedenoga posljedice i ozljede kod tužitelja opisane u nalazu, mišljenju i dopunskim očitovanjima sudskog vještaka isključivo su posljedica štetnog događaja od 1. veljače 2025. te ozljeda desnog koljena iz 2024. godine nije imala utjecaja na opisane posljedice. Sudski vještak dodaje da od ozljede iz kolovoza 2024. nije mogla zaostati oguljotina kao naruženje s obzirom da se kod te ozljede radi o distorziji tj. istegnuću desnog koljena, dok se kod ozljede u štetnom događaju radi o natučanju desnog koljena, te je moguće da u natučanju nastaje ekzorijacija kao što je i opisana u samom nalazu dok nije moguće da nastane kod distorzije. Sudski vještak je u cijelosti ostao kod danog nalaza i mišljenja.

18. Tuženik je na ročištu 15. svibnja 2026. istaknuo da se i dalje protivi ocjeni trajanja tuđe pomoći i njege u nalazu i mišljenju, a u odnosu na naruženje tuženik smatra da isto nije zaostalo, s obzirom da se radi o jedva vidljivom ožiljku, za kojeg smatra da nije nastao u štetnom događaju, dok u ostalom dijelu nalaza i mišljenja tuženik nema primjedbi. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, te je istaknuo da je sudski vještak uspješno otklonio sve prigovore tuženika.

19. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 18. siječnja 2026. i 20. siječnja 2026., pisana očitovanja sudskog vještaka od 2. veljače 2026. i 16. veljače 2026., te usmeno očitovanje na ročištu 15. svibnja 2026. kao vjerodostojna, budući da su stručna, jasna i obrazložena, sačinjena na temelju medicinske dokumentacije i pregleda tužitelja, a sudski vještak je na ročištu 15. svibnja 2026. stručno i argumentirano odgovorio na sve prigovore tuženika, stoga je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka.

20. Na ročištu 15. svibnja 2026. (str. 106-107 spisa) saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke, koji u bitnome navodi da je zaposlen u Nastavnom zavodu za hitnu medicinu Grada Zagreba od 2017. godine na radnom mjestu vozača. Dana 1. veljače 2025. kao vozač sanitetskog prijevoza zajedno sa kolegom prevezio je nepokretnog pacijenta na adresu V. Filakovca 17 u Zagrebu. Pacijenta su prenosili u kardijalnoj stolici u stan na 6 katu, a kako nije radio lift morali su ga nositi ručno. Noseći pacijenta prema gore na pola puta do prvog kata na stepenicama tužitelj navodi da mu je proklizala noga i pao je pri čemu je desnim koljenom udario od vršak stepenice. Ozljeda je bila vanjska i bilo je tragova krvi, osjetio je bol i uskoro nije više mogao hodati. Hitna pomoć pružena mu je u hitnoj ambulanti u Heinzelovoj 88, a zatim na hitnoj u KBC-u Rebru, gdje su mu počistili ranu, stavili zavoj, imobilizirali koljeno i preporučili steznik za koljeno. Poslali su ga kući na mirovanje, te je bio na bolovanju sljedećih gotovo 3 mjeseca. Nije mogao samostalno hodati nego je koristio dvije štake oko tri mjeseca, a nakon toga hodao je uz pomoć jedne štake oko mjesec i pol dana. Tužitelj navodi da je vidio da se stanje sa koljenom ne poboljšava stoga se naručio na pregled kod ortopeda i na fizikalnu terapiju, međutim termini koje je dobio preko HZZO-a bili su za ortopeda za oko 3 mjeseca a za magnetnu rezonancu za oko 6 mjeseci, stoga je potražio termine u privatnim klinikama. Pregled kod ortopeda obavio je u Poliklinici Aritheria, a magnetnu rezonancu u Poliklinici Dijagnostika 2000. Za fizikalnu terapiju je uspio dobiti termine u KB Dubrava te je obavio

ukupno 30 terapija za vrijeme bolovanja. Za vrijeme liječenja po preporuci ortopeda uzimao je tablete Movalis, Brufen za bolove, Deep relief i Heparin gel, te je nosio steznik skoro do završetka bolovanja. Tužitelj dodaje da mu je za vrijeme bolovanja i liječenja bila potrebna tuđa pomoć i njega, pogotovo na samom početku. Pomoć mu je bila potrebna i kasnije tijekom cijelog bolovanja i liječenja jer je hodao uz pomoć štaka, i to za obavljanje svih svakodnevnih poslova: nabavke hrane, pripreme hrane, pranja i pripremanja odjeće, odlaska u dućan, odlaska kod liječnika, odlaska na fizikalne terapije i tako dalje. Pomoć su mu pružali roditelji i djevojka. Tužitelj navodi da mu je uslijed navedene ozljede zaostao ožiljak na desnom koljenu koji predočuje sudu i prisutnim punomoćnicima stranaka. Sud je u prisutnosti punomoćnika stranaka utvrdio da je na desnom koljenu tužitelja sa desne strane ispod korijenskog zgloba vidljiv manji kružni ožiljak tamnije pigmentacije od okolne kože. Tužitelj je pojasnio da je ožiljak nastao prilikom pada na vršak stepenice u predmetnom štetnom događaju, a u odnosu na raniju ozljedu desnoga koljena navodi da ju je zadobio kada je prebacivao pacijenta na krevet pri čemu je istegnuo desno koljeno, bio je na bolovanju, te kasnije nije imao problema sa desnim koljenom.

21. Sud je iskaz tužitelja ocijenio vjerodostojnim s obzirom da je isti logičan, životan i uvjerljiv te suglasan sa dokumentacijom u spisu.

22. Sukladno čl. 220. st. 2. ZPP-a ostale predložene dokaze sud nije izvodio, s obzirom da je utvrdio da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno već izvedenim dokazima i priloženim ispravama.

23. Na temelju provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je tužitelj Filip Bručić dana 1. veljače 2025. kao zaposlenik osiguranika tuženika na radnom mjestu vozača, za vrijeme radnog vremena, prilikom obavljanja redovnog radnog zadatka prijevoza i nošenja pacijenta na kardijalnoj stolici u stan na 6. katu na adresi V. Filakovca 17, Zagreb, pretrpio ozljedu na radu kada se prilikom nošenja pacijenta na stepenicama poskliznuo i desnim koljenom udario u vršak stepenice. Tužitelju je navedena ozljeda priznata ozljedom na radu rješenjem HZZO-a 10. ožujka 2025. Težinu i posljedice navedene ozljede pravilno je opisao sudski vještak, dr. Jakša Filipović u svom pisanom nalazu i mišljenju koji prileži spisu. Tužitelj je 1. kolovoza 2025. podnio odštetni zahtjev tuženiku kao osiguraniku poslodavca, te mu je u mirnom postupku tuženik isplatio iznos od 2.300,00 eura na ime naknade neimovinske i imovinske štete uslijed predmetnog štetnog događaja, od čega se 2.240,00 eura odnosi na naknadu neimovinske štete, a 60,00 eura na naknadu imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu.

24. Sud je na temelju priložene medicinske dokumentacije te nalaza i mišljenja sudskog vještaka utvrdio da je tužitelj u štetnom događaju pretrpio tjelesnu ozljedu natučanja desnoga koljena. Hitna pomoć nakon ozljede pružena mu je u Hitnoj službi u Heinzelovoj 88, a zatim u KBC Rebro u Zagrebu. Nakon obrade imobilizirano mu je desno koljeno i otpušten je na kućno liječenje s preporukama mirovanja, korištenja steznika, hodanja uz pomoć štaka te uzimanja analgetika po potrebi. Tužitelj je bio na bolovanju tri mjeseca, hodao je uz pomoć štaka, prvo uz pomoć dvije štake, a kasnije uz pomoć jedne štake. S obzirom da se stanje nije poboljšavalo, te s obzirom na duge liste čekanja, tužitelj je obavio pregled kod ortopeda u privatnoj Poliklinici Arithera, te magnenu rezonancu desnoga koljena u

privatnoj klinici Dijagnostika 2000, dok je fizikalnu terapiju obavio u KB Dubrava, te je obavio ukupno 30 terapija. Za vrijeme liječenja po preporuci liječnika koristio je tablete Movalis, Brufen za bolove, Deep relief i Heparin gel, i nosio je steznik skoro do završetka bolovanja. Liječenje tužitelja završeno je 22. srpnja 2025., te kod tužitelja nisu zaostale trajne posljedice, no uslijed predmetne ozljede tužitelj je trpio fizičke bolove, i to jakog intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 7 dana, manjeg intenziteta 75 dana, a trpio je i strah, i to primarni strah jakog intenziteta u trenutku ozljede, zatim sekundarni strah jačeg intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 5 dana, te kasni strah zbog zabrinutosti za ishode liječenja u trajanju od 65 dana. Tužitelj je 2024. godine, prije predmetne ozljede, pretrpio ozljedu distorzije desnog koljena, no navedena ozljeda nije imala utjecaj na opisane posljedice ozljede iz predmetnog štetnog događaja. Tužitelju je za vrijeme liječenja i bolovanja bila potrebna tuđa pomoć, s obzirom da je hodao uz pomoć štaka, i to za obavljanje svakodnevnih poslova, za nabavku i pripremu hrane, za higijenu, odlaske kod liječnika, odlaske na fizikalnu terapiju, i tako dalje, a koju su mu pružali ukućani. Tužitelju je uslijed predmetne ozljede na desnom koljenu sa desne strane ispod korijenskog zgloba, zaostao manji kružni ožiljak tamnije pigmentacije od okolne kože koje predstavlja naruženje lakšeg stupnja ponekad vidljivo ostalima.

25. Sud je odbio kao neosnovane i paušalne prigovore tuženika na ocjenu potreba pružanja tuđe pomoći i njege od 55 dana po dva sata dnevno, a s obzirom da je tužitelj tri mjeseca bio na bolovanju, hodao je uz pomoć štaka, nosio je steznik, odlazio na fizikalne terapije i na preglede kod liječnika, stoga je ocjena potreba za tuđom pomoći i njegom u nalazu i mišljenju vještaka ocjenjena objektivnom i opravdanom. Prigovor tuženika da kod tužitelja nije zaostalo naruženje, odnosno da je ono jedva vidljivo sud je odbio kao neosnovan, s obzirom da je ožiljak na desnom koljenu tužitelja utvrđen kako u nalazu i mišljenju sudskog vještaka tako i neposrednim opažanjem suda na ročištu, a navodi se i u medicinskoj dokumentaciji. Činjenica da je ožiljak teže vidljiv uzeta je u obzir prilikom ocjene stupnja naruženja.

26. Spisu prileže računi usluga, za specijalistički pregled kod ortopeda u iznosu od 85,00 eura račun broj 1250/A/2 od 6. ožujka 2025. (str 25 spisa), te za magnetnu rezonancu desnog koljena u iznosi od 170,00 eura od 6. ožujka 2025. račun broj 1325/POSL1/1 (str. 26 spisa), sveukupno 255.00 eura. Sud je na temelju mišljenja sudskog vještaka utvrdio da su navedeni troškovi liječenja tužitelja u privatnim klinikama bili opravdani, s obzirom da se za pregled kod ortopeda i za magnetnu rezonancu trebalo čekati po nekoliko mjeseci, a radi uspješnosti liječenja navedene je postupke trebalo obaviti u kontinuitetu.

27. Odredbom čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - dalje: ZOO) propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom dok je čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

28. U postupku nije sporno da za nastalu štetu tužitelju uslijed predmetnog štetnog događaja na radnom mjestu, prema načelu objektivne odgovornosti odgovara poslodavac sukladno čl. 111. st. 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17 i 98/19 - dalje: ZR) i čl. 25. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje u tekstu: ZZR), odnosno u skladu s čl. 965 st. 1. ZOO-a osiguratelj poslodavca, ovdje tuženik.

29. Odredbom čl. 1095. st. 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je nadoknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

30. Nadalje, prema odredbi čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18, dalje u tekstu: ZZR) ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Pri tome, sukladno stavku 2. istog članka ZZR-a poslodavac može biti oslobođen te odgovornosti ili mu se odgovornost može smanjiti ako je šteta nastala uslijed više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati, niti njihove posljedice izbjeći, unatoč provedenim mjerama zaštite na radu. U postupku nije utvrđena ni jedna okolnost iz čl. 25. st. 2. ZZR-a koja bi otklonila ili umanjila odgovornost poslodavca za pretrpljenu ozljedu na radu tužitelja.

31. S obzirom da pasivna legitimacija tuženika nije sporna, odnosno da je u vrijeme predmetnog štetnog događaja poslodavac tužitelja osiguran policom osiguranja kod tuženika, te da je tuženik svoju odgovornost odnosno odgovornost svog osiguranika učinio nespornom, to sukladno čl. 965. st. 1. ZOO-a tuženik kao osiguratelj poslodavca, odgovara za naknadu štete za koju je odgovoran poslodavac. Slijedom navedenog, na temelju čl. 111. ZR-a i čl. 25. ZZR-a, za nastalu ozljedu na radu tužitelju odgovara tuženik kao osiguratelj poslodavca.

32. Na temelju odredbe čl. 19. ZOO-a, a u vezi s čl. 1046. i čl. 1100. istog zakona, tužitelj ima pravo od tuženika zahtijevati naknadu neimovinske štete koju trpi zbog povrede prava osobnosti uslijed pretrpljene ozljede na radu. Izvedenim dokazima sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu za pretrpljene fizičke boli, i strah, te za duševne boli zbog naruženosti, temeljem odredbe iz članka 1100. ZOO-a, a temeljem odredbe čl. 1095. ZOO-a i pravo na naknadu štete zbog pružene tuđe pomoći i njege i opravdane troškove liječenja. Visine pojedinih zahtjeva sud je cijenio po slobodnoj ocjeni imajući u vidu sve relevantne okolnosti značajne za svaki pojedini vid štete, odnosno, pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu neimovinske štete te o visini njezine naknade sud je vodio računa o značenju povrijeđenoga dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom.

33. Cijeneći utvrđenu dužinu, trajanje i intenzitet fizičkih bolova, lokalitet povreda i način liječenja sud je ocijenio tužitelju primjerenom naknadu u iznosu od 1.720,00 eura. Nadalje imajući u vidu u nalazu i mišljenju vještaka opisanu vrstu i intenzitet pretrpljenog straha i dužinu trajanja sud je ocijenio primjerenom naknadu u visini od 1.400,00 eura. Tužitelj uslijed zaostalog ožiljka trpi i duševne boli zbog

naruženja lakog stupnja ponekad vidljivog ostalima, te mu za duševne boli zbog naruženosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 740,00 eura. Sud je prilikom odmjeravanja pojedinih vidova štete uzeo u obzir težinu povreda, dugotrajnost liječenja i bolovanja tužitelja, činjenicu da je tužitelj tijekom liječenja bio prisiljen hodati uz pomoć štaka, da je morao nositi steznik za koljeno, koristiti propisanu terapiju, odlaziti na redovite preglede i fizikalnu terapiju, te je uzeo u obzir zanimanje tužitelja kao vozača i mladu životnu dob tužitelja (rođen 1997. godine). S obzirom na sve izloženo sud smatra da tužitelju temeljem čl. 1100. st. 2. ZOO-a pripada ukupan iznos od 3.860,00 eura naknade neimovinske štete.

34. Sud se prilikom odmjeravanja visine novčane naknade vodio općeprihvaćenim kriterijima u sudskoj praksi, a uzeo je u obzir i općepoznatu činjenicu visoke stope inflacije i rasta potrošačkih cijena u Republici Hrvatskoj od 2020. godine kada su Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske posljednji puta mijenjani do dana donošenja ove presude, sukladno recentnoj sudskoj praksi viših sudova izraženoj primjerice u odlukama Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž R 3137/2024 od 25 srpnja 2024. i Županijskog suda u Dubrovniku poslovni broj Gž-546/2023 od 6. studenoga 2024.

35. Odlučujući o zahtjevu tužitelja za naknadu imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu, sud je primijenio čl. 1089. st. 2. u vezi s čl. 1095. st. 1. ZOO-a, te smatra kako je tuženik dužan tužitelju nadoknaditi imovinsku štetu. Troškovi naknade za tuđu pomoć i njegu koju su tužitelju pružali ukućani, utvrđeni su u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka prema intenzitetu i trajanju potrebe za ovakvom pomoći i njegom od ukupno 110 sati. S obzirom da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali ukućani, to je sud cijenu iste utvrdio po slobodnoj ocjeni, i to u visini od 4,00 eura po satu, smatrajući je primjerenom, a uzevši u obzir prihvaćenu sudsku praksu i aktualne društvene prilike, slijedom čega je sud utvrdio da tužitelju s ove osnove, za 110 sati tuđe nestručne pomoći pripada ukupan iznos od 440,00 eura.

36. S obzirom da je sud na temelju očitovanja sudskog vještaka utvrdio da je tužitelj imao opravdane troškove liječenja dokumentirane računima na str. 25-26 spisa u iznosu od 255,00 eura, na temelju čl. 1095. st. 1. ZOO-a i članka 111. ZR-a, u vezi sa čl. 965. ZOO-a, sud je utvrdio da na ime opravdanih troškova liječenja tužitelju pripada iznos od 255,00 eura.

37. Slijedom navedenoga tužitelju na ime naknade neimovinske i imovinske štete uslijed pretrpljene ozljede na radu pripada ukupan iznos od 4.555,00 eura, od čega 3.860,00 eura na ime neimovinske štete (1.720,00 eura za pretrpljene fizičke boli, 1.400,00 eura za pretrpljeni strah i 740,00 eura za duševne boli zbog naruženosti), 440,00 eura na ime imovinske štete za pruženu tuđu pomoć i njegu, te 255,00 eura na ime imovinske štete za opravdane troškove liječenja. S obzirom da je tuženik tužitelju na ime naknade štete po štetnom događaju već isplatio iznos od 2.300,00 eura od čega se 2.240,00 eura odnosi na neimovinsku štetu, a 60,00 eura na imovinsku štetu za tuđu pomoć i njegu, tužitelju pripada daljnji iznos od 1.620,00 eura na ime naknade neimovinske štete, daljnji iznos od 380,00 eura na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, te iznos od 255,00 eura na ime imovinske štete za troškove liječenja, odnosno sveukupno 2.255,00 eura

kako je tužitelj i zatražio, stoga je tuženiku naloženo isplatiti navedeni iznos tužitelju, odnosno odlučeno je kao u izreci presude.

38. Nadalje, odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelj na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete potražuje zateznu kamatu počevši od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva, tj. od 2. kolovoza 2025., a u postupku je utvrđeno da je liječenje tužitelja završeno 22. srpnja 2025., stoga je sud zahtjev tužitelja koji se odnosi na tijek zatezne kamate na dosuđen iznos naknade neimovinske štete od 1.620,00 eura ocijenio osnovanim, te je naložio tuženiku isplatiti tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 1.620,00 eura tekuće od 2. kolovoza 2025. do isplate.

39. U odnosu na zatraženi tijek kamate na iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, koji je tužitelj postavio također od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva tj. od 2. kolovoza 2025., utvrđuje se da se ne radi o naknadi pravične novčane naknade koja prema čl. 1103. ZOO-a dospijeva podnošenjem tužbe ili pisanog zahtjeva, nego o imovinskoj šteti, čija se visina sukladno čl. 1089. st. 2. ZOO-a određuje prema cijenama u vrijeme donošenja odluke, stoga ista dospijeva donošenjem prvostupanjske presude 1. srpnja 2026. pa su tužitelju dosuđene zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć od 380,00 eura od dana donošenja presude 1. srpnja 2026. do isplate. Slijedom navedenoga odbijen je dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu od 380,00 eura od 2. kolovoza 2025. do 30. lipnja 2026. kao dana koji prethodi donošenju presude.

40. S obzirom da su računi za opravdane troškove liječenja tužitelja (str. 25-26 spisa) plaćeni 6. ožujka 2026. sud je na temelju čl. 1089. i čl. 29. st. 1. ZOO-a utvrdio da je osnovan zahtjev tužitelja za naknadom zateznih kamata na iznos imovinske štete od 255,00 eura za troškove liječenja, od dana nakon plaćanja računa tj. od 7. ožujka 2025. do isplate. Odluka o stopi zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a.

41. Odluka suda o parničnim troškovima donesena je temeljem odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a prema kojoj sud može odlučiti da jedna stranka nadoknadi sve troškove protivne stranke koja nije uspjela samo u neznatnom dijelu svojega zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi. S obzirom da je tužbeni zahtjev tužitelja usvojen u najvećem dijelu, osim u neznatnom dijelu koji se odnosi na dio zatezne kamate zbog čega nisu nastali posebni troškovi, tuženik je na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a dužan naknaditi parnični trošak tužitelju. Visina parničnih troškova određena je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23, dalje u tekstu: Tarifa), budući je tužitelj zastupan po odvjetniku.

42. Sukladno Tbr. 7/1 OT vrijednost pojedine radnje u postupku određena je u visini od 100 bodova. Tužitelju je u cijelosti priznat zatraženi trošak za sastav odštetnog zahtjeva u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 OT), za sastav tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 OT), za sastav obrazloženih podnesaka od 31. listopada 2025. i od 20. veljače 2026. za svaki u visini od po 100 bodova (Tbr. 8/1 OT), za

sastav neobrazloženog podneska od 9. veljače 2026. u visini od 25 bodova (Tbr. 8/4 OT), za zastupanje na ročištima 12. prosinca 2025. i 15. svibnja 2026. za svako u visini od po 100 bodova (Tbr. 9/1 OT), te za pristup na ročište za objavu presude u visini od 50 bodova (Tbr 9/3 OT). Na temelju čl. 155 ZPP-a tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 23. prosinca 2025. u visini od 25 bodova, s obzirom da istim samo dostavlja potvrdu uplate predujma za vještačenje što nije bilo nužno za vođenje postupka, s obzirom da sud po službenoj dužnosti provjerava uplate putem računovodstva.

43. Slijedom navedenoga tužitelju je priznat ukupni trošak u visini od 675 bodova, odnosno sukladno Tbr 54 OT ukupno 1.350,00 eura, uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46 OT) u iznosu od 337,50 eura, ukupno 1.687,50 eura, odnosno uvećano za trošak medicinskog vještačenja koji je predujmio tužitelj u visini od 300,00 eura, sveukupno 1.987,50 eura, dok je u preostalom iznosu od 62,50 eura zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška odbijen kao neosnovan. Na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a odbijen je zahtjev tuženika za naknadom troška postupka u iznosu od 100,00 eura, koji se odnosi trošak pristupa vještaka na ročište u iznosu od 50,00 eura i trošak pisanog očitovanja vještaka u iznosu od 50,00 eura, a koje je predujmio tuženik.

44. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

45. Slijedom svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 1. srpnja 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka o ročištu za objavu presude uredno obaviještena, bez obzira je li na isto pristupila, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088a-1e8d4**

Kontrolni broj: **0f4f1-e91f5-b0ec6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.